

Forslag

til

Lov om vaccination mod børnelammelse.

Fremsat den 14. april 1955 af *indenrigs- og boligministeren*.

§ 1.

Efter nærmere af indenrigs- og boligministeren fastsatte retningslinier kan børn og voksne under 40 år vederlagsfrit få foretaget vaccination mod børnelammelse.

§ 2.

Statens seruminstitut er forpligtet til stadig at have oparbejdet en passende beholdning af børnelammelsesvaccine til udlevering til de vaccinerende læger.

§ 3.

Indenrigs- og boligministeren træffer bestemmelse om, hvilke læger der kan foretage vaccination i henhold til denne lov, og fastsætter størrelsen af deres honorar.

Honorarerne udredes forskudsvis i København af stadens kasse, i købstæderne og på Frederiksberg af kommunkassen, på Bornholm af den for købstæder og landdistrikter fælles amtsfond og på landet af amtsfonden. Kommunernes udgifter hertil refunderes fuldtud af statskassen.

§ 4.

De nærmere regler vedrørende lovens gennemførelse fastsættes af indenrigs- og boligministeren. Indenrigs- og boligministeren kan herunder pålægge en kommune at anvise passende lokaler til foretagelse af vaccinationen.

§ 5.

Denne lov træder i kraft straks.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Statens seruminstitut har fremstillet en vaccine mod børnelammelse efter Dr. Jonas E. Salks princip. Denne vaccine har været genstand for en meget omfattende gennemprøvning i USA i 1954, og en officiel amerikansk rapport om vaccinationens forløb godtgør, at vaccinen yder en betydelig beskyttelse mod børnelammelse, ligesom rapporten også godtgør, at der ikke er forbundet skadelige bivirkninger med vaccinationen.

Siden begyndelsen af det 20-ende århundrede, da de første børnelammelsesepidemier optrådte her i landet, er der sket en forøgelse i epidemiernes størrelse, ligesom der er sket en ændring i fordelingen af

tilfælde på aldersklasser. Medens i 1910 kun 5 pct. af de angrebne var over 15 år, har der under de sidste epidemier været ca. 30 pct. over 15 år, derunder navnlig sygelighed i aldersklasserne indtil 40 år. I sammenhæng hermed har sygdommen haft en langt alvorligere karakter og medført en betydelig dødelighed, især hos de voksne.

Tallene for de to sidste epidemier er følgende:

1952: 2 450 tilfælde med lammelser, hvoraf ca. 400 med lammelse af åndedrætsmusklerne, og 262 døde,

1953: 684 tilfælde med lammelser, hvoraf ca. 100 med lammelse af åndedrætsmusklerne, og 58 døde.